

bragder, i kärlek, i mäktiga eller visa herraväldens fall, i religioners och lärors störtande, i höga företag af alla slag. Och ett rätt godt *Phoebus* i poesi, ett rätt godt *Galimathias* i prosa, ett rätt godt *Apocalyps* i visdom, en Fåne som demonstrerar, bombast, profetism, djefleri, vidunder — göra oss ett mera rart, stort och lifligt nöje, än nästan allt hvad som kan qvädas eller talas *utan fel* i många sekler. Icke det löjliga en liten arglistig konstens narr gör ihop — utan det *stora löjliga*, som naturen, då och då, frambringar, har den naiva, ägta och originala art, som ger oss högtider af skratt. BJUGGS Poem är ett vidunder: det är så märkligt för en vis, som den röda töcknen öfver Europen för några somrar sedan, eller hvart och ett vidunderligt meteor: det är så dyrbart i det egna och löjliga, som många mästardrag Svenskarne gifvit, hvilka icke kunna betalas med guld: och om ni älskar det dystra i allt, så är detta Poem, om icke ett det mensklige Snillet's chaos, om icke så häftigt rörande, som synen af en förstörd verld, som ruinerna af Rom eller Palmyra, som Alpernas klyftor, så är det åtminstone samma förfärligt höga skå-